

ne vedo, kako težko nosi delavno ljudstvo vedno večja bremena militarizma!

Duhovniški poslanci. V prejšnjem državnem zboru bilo je 23 duhovnikov-poslancev. To število se je pri zadnjih volitvah na 12 znižalo.

Socialni demokratje so tvorili v prejšnji državni zbornici eno samo združeno stranko. Zdaj pa so se razcepili po narodnostih in imajo petoro klubov. S tem je politična moč socialne demokracije postala jako omejena.

Brihtna vlada. Neki inženir naše vojne mornarice iznašel je pred nekaj časom pripravo, ki daje podmorskim čolnim trikrat večjo hitrost nego je dosedanja. Ponudil je svojo iznajdbo naši vladi, ali ta je ni hotela kupiti. Mož je šel in prodal svojo iznajdbo angleški vladi, ki mu je dala zanjo 1 1/2 milijona kron. Zdaj pa kupila je naša vlada na Angleškem dva taka čolna. So pač brihtne glavice pri nas...

Dopisi.

Ptujska okolica. Iz poročil od sv. Urbana pri Ptujju je znano tudi v okolici Ptujja, da je tisti mašetar in pijani Grozl celi pot proti Spuhlji kričal „živijo Podjenčič“. Tam v Spuhlji je šel na mizo in prerokoval, pridgoval in hvalil vse Brenčiče. Potem je lahko, da so si ga natakariji zapomljali in da je potem tudi moral plačati, kolikor je spil in snedel. Takaj v okolici Ptujja pa smo bolj brihtni; mi pa smo šli, da bi tam iz tistega polovnjaka pili, ki je bil za „Siegesfeier“ pripravljen. Meso bi tudi jedli zastonj. Ko bi prišel mesar, da bi nam zaklal, bi mi že prase zunaj spekli na drogi, kakor cigani. Na tem je toliko znano in resnično, da od praseta nismo jedli, pač pa smo zastonj vino pili, ker mi nismo šli v Spuhlje Brenčiča hvalit, ampak pit in jest. Zato smo bili bolj tiho in v strani da nas natakariji niso poznali. Toliko nam tem ni lepo, da je tisti pijani Grozl Brenčiča proklinjal, mi zastonj pili in da se Brenčič ni upal tistega polovnjaka vina nam dati zastonj spiti. To je bila prava svečanost; če bo več enakih tedaj bo že lepa.

Ptujska okolica. Moram Vam, gosp. urednik, nekaj naznaniti; so sicer sanje, vendar zanimive in strašne ob jednom. Mogoče boste stavili v loterijo, zadeli boste brez dvoma terno, približno tako kak Brenčič ob volitvah. Imel sem te-le sanje: Korošci, Benkovič in Brenčiči pregnali so habsburško dinastijo iz Avstrije. Na spraznjen prestol posadili so — mislite Karagorgjeviča? Ne! Brenčiča. Kako se je to zgodilo nisem videl, pač pa sem videl, da je sedel Brenčič na prestolu podobnem klopem v Latermanovem dreveredu v Ljubljani. Na levisi mu je sedel Benkovič, na desnici Korošec. Dvorjani (med njimi

vsa politikujoča duhovščina ptujsko-ormoškega okraja), poklanjali so se mu ravno kot svojemu novemu vladarju. Čudno je bilo videti, kako sta si namežikovala Benkovič in Korošec, ko se mu je kdo poklonil. Seveda Brenčič je obljubil vsakemu srečno in dolgo življenje, podal vsakemu roko v znamenje naklonjenosti, v tem trenutku sta mu pa kazala Benkovič in Korošec osle za hrbotom. Duhovniki so zamižali, da jim ni ušel smeh, le kmetje so opravili vse te ceremonije resno in spoštljivo. To je trpelo precej dolgo. Na posebni mizici ležal je neki čudni potni prt (Schneuztüchel), katerega si pa, če si natančneje pogledal, spoznal tudi za šolsko odpustnico, na platno pisano, seveda brez pečata in podpisa. (Opom. Brenčič še šolske odpustnice dobil ni, ker ljudsko-šolski dolžnosti ni zadostil kakor sem iz zanesljivih virov zvedel.) Napredoval je v posameznih predmetih jako dobro, le vera in nrvnost je bila komaj zadostna. — Seveda zbog tolikih audienc, postalo je Brenčiču silno vroče in že mu je mislil obrisati nekdo pot z imenovanim robcem ali odpustnico, ni pa tega pripustil Korošec, ker ta prt je le zato, da bojo brisali Brenčiču ne pot ampak — oči. Spet so si duhovniki namežikovali in nasmehavali ter meli roke, Urbančani in Vurberžani pa kričali „živijo“, medtem ko so mu kranjske punčke pahljale od zadaj z velikimi pahljčami — politiko v glavo. Da je bilo videti, da je Korošec pravi regent-vladar, vendar se je tudi on slednjič poklonil tako „pro forma“ Brenčiču. Ta pa si ni mogel kaj, da bi ne objel svojega jeroba in kutarja Korošca in tako ga je stiskal brezkončno na svoja klerikalna prsa, prav na ista prsa in na isti klopi kot je nekdanj stiskal kranjske Šiškarice. Ko je bilo končno teh poklonov konec, vprašal je Brenčič Korošca, Benkoviča in župnike z Velike Nedelje, Stoperc, Marka, Vurberga, kaplana od sv. Urbana itd., kako bi se maševal nad tistimi, ki niso njega volili, ker sedaj kot vladar jih vendar lahko kaznuje. Pomežiknili so si duhovniki in Korošec je predlagal, naj napravijo jednake sodnije kot so bile nekdanj inkvizicije. Zamojdelj, rekel je Brenčič, naj se tudi ta sod od zdaj inkvizicija imenuje. (Pomislite moj strah, ker tudi jaz ga nisem volil). Vsa duhovščina in pažeti so zaklicali „živijo“ v znamenje, da je predlog sprejet. V trenutku postavili so inkvizitorje, ti so potegnili z žepa cele pole, popisanih onih ki niso volili Brenčiča. Med inkvizitorji spoznal sem Grozla, Miha Horvat, Hamerška od sv. Urbana, organista, župana z Vurberga in veliko drugih. Ti so nas zgrabili in vlekli na gromado, v tem ko se je Korošec peklenko smejal, tulili smo drugi od strahu in groze, in v tem sem se zbudil. Tresel sem se od groze in premišljeval te strašne sanje, pomi-

ril sem se le, ko sem se spomnil, da tudi papa Innocenc VIII ni dolgo žvilal sladkosti inkvizitorje, da je prvi inkvizitor prior „de Torkvemada“ l. 1478 umrl, in da je cesar Jožef II. kteni menda ni bil liberalec, zadnjemu inkvizitorju vrata zavil. Obžaloval sem le, da že človek ljubnega Friderika pl. Spee od leta 1635 med živimi. — To so bile grozne sanje!

Cirkovce pri Pragerskem. Ker se naš kaplan še zmiraž repenči po Brenčičevi zmagi, mu namo vendar enkrat dokazati, zakaj vera ni. Tudi njegovi podložniki so zelo všeč, ker so dan ožje volitve vrgli Plojevo zastavo iz Krupevega trna. Namreč bosonožni čikuš Boštjan, visokoglavi Krupec sta se spustila kakor besno po zraku brez klobukov proti na cesti stojeci polje. Goljatu; ker se je razburjeni Krupec zarezal nad g. Goljatom: Ako ne odstranite tega lista iz drevesa, ne pridem nikdar več v vašo stilo! Čeravno hodi Krupec na svoj krigelb samo k Brečičevemu prijatelju g. Matijeku. Ponesajo hitro lestvo, a bila je prekratka. Zašil pol ure je že trgjal z aklem neki tesarski očena a zastava še ni hotela pasti. Posljejo po zidarskega pomočnika, ta je komaj z veliko a strgal iz drevesa to Brenčičevo nadlogo. Glej! Deinčov Anza si je pa le zaslužil toliko, da si v jesen svinjo kupil za kolino; repe in korena pa ima tak sam dosti, da jo lahko pita. Namreč po dnevi je sam hodil z Brenčičovimi listi v Šikolah in jih popal po hišah. Seveda so takoj obmetali z blatom, da so morale ubog ženske zmiraž beliti. Zorko je pa hodil po drugih vaseh, ker si v Šikole ni več upal. Od nočnega straha pa sta hodila oba skupaj in hujskala ljudi po krčmah. Med potjo sta se pa morebiti zaletela h kakšni deklini, ker komaj ob polnoči prišla domov. V Cirkoveh po dnevi g. Beranič trsje vezal in lestvo na pozabil stati; ali še te lestve nista mogla dva ponočnjaka pri miru pustiti. Naš Anna naj bil raje doma pri svoji mladi ženki, pa kaj mara za to, ker mu je pa Zorko za celo svinjo obljubil, pa še tu pa tam sta spila kak literček. Saj naš Zorko ima denar, penez, da lahko da našemu Anzetu kaj za p. Tudi Franc Baklan, ki namerava postati Anzšvoger, se je zelo potezoval za to stvar. Namreč ko je šel na dan ožje volitve od svoje ljubne je med potjo raztrgal vse Plojeve liste iz ravno tako se je zgodilo prejšno nedeljo zjutraj Čaj mrcina, še kaj več ti bomo očitali, ne bodeš miroval! Morebiti je tudi on dobil Zorketa kakšni groš. Zorketa pa tudi vprašaj ako mu ni znan pregovor, ki se pravi: naj pomete pred svojim pragom poprej ko pred drugega.

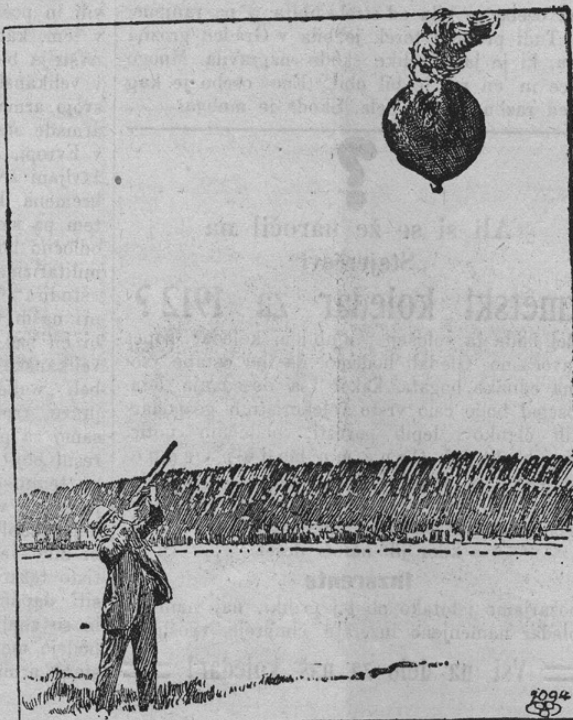
Sv. Barbara v Halozah. Gorečnost naš g. župnika Vogrina za cerkvene reči je velika. Zmanjkali so mu namreč plaščeki, s katerimi se kelih pokrivalo; sedaj dolži farane te stvari in je obljubil dne 16./VII. razd. priznane tiste 10 kron nagrade, kateri izda dotičnega. Ali pa mogoče ne zna, kdo je odgovoren za cerkvene reči, in katere osebe imajo ključke zakristije? Radovedni ste, kdo je dal v „Narodni list“ in v „Štajerca“ kleparskega učenca Osva, kateri bi bil lahko črez zvonikovo razkrito steno noter padel pri podružnici sv. Katarine, medtem ko ste ga Vi zunaj okoli cerkvice iskali, mogoče on v koruznici v cerkvi nahajal. Počitek ga Vi z vašim g. kaplanom Berkom in namreč večne maše za dotičnika, da ne bode v tej svečenej cerkvi v kuruznici oslabeled. Namreč pa tudi kaplanu Berku ali Verku, da naj v najmanj v najnim podrepnikom kupi ručjake za tiste narje, katere izda za lepe kikle da bodo njih svoje neumne butice nosili, ko bodo potirali za Brenčelja...

Kaplan se z Tončkoj v noč aprila Denar za lepe kikle daja
Dopisnika od svet. Florjan
Ne vidi Brezovski kaplan
Na nosu mu je muha stala
In Jurčina opazovala
Kako on modro se drži
Drugače vrat bi zlomil si...

Iz pota. Ljubi „Štajerc“! Jaz sem malo na somerfriši bil, morem tudi tebi o nekaj povedat, kaj se v nekih krajih dogodi. Antonski fajmošter je šou z no fe...

Nova iznajdba za boj v zraku.

Neverjetno je skoraj, kako napreduje človeški um. V zadnjih letih se je zlasti zrakoplovstvo razvilo in poleg navadnih balonov izumili so že najrazličnejše mašine in letalne stroje. Seveda imajo te velikanske iznajdbe tudi glede vojske odločilni pomen. Lahko se reče, da bodejo prihodnje vojske povsem druge lice imele nego dosedanje. Balone in letalne stroje se ne bode v vojski le za rekognosciranje rabilo, marveč tudi že za napad. Ali človeški duh je napravil že zopet korak naprej in je izumil sredstvo, s katerim bi se v vojskinem času proti zrakoplovom branili. To sredstvo iznašel je inženir Lientz v Grosslichterfeldu pri Berlinu. Iznajdba je posebne vrste kroglja, ki se jo lahko s puško proti balonu ustrelji. Kroglja napravi da eksplodira plin v balonu, nakar seveda balon sam takoj na zemljo pade. Naša slika kaže poizkuse s to novo iznajdbo. Posebno važno je, da se lahko s puško strelja, medtem ko so doslej proti balonom le s kani strelali.

Neueste Erfindung zur Vernichtung von Gasballons

dek
nap
čali
zgo
ne
kaj
vse
tval
sice
krat
mis
od
se
doli
tuka
delo
sno
časa
in r
zbor
so r
uho
in č
Mar
Piše
nas
gosp
Piše
sta,
najle
si, k
litve
sno
— s
slovi
vas.
V p
od n
pravi
točni
razla
polož
naroc
slabš
litičn
kmet
v cer
vero
litiko
je ta
volijo
moža
sveti
ljeval
in K
tretji
govar
pome
kater
drugo
in K
točni
stirsk
mezni
goljaf
pritis
Pot
ročali
zadel
prizade
To me
leto p
nobena
niki so
vanjih
V mes
kansk
župniš
rušene.
rali po
so sev
je le v
nov kr
poslopi
osebi s
je ranj
urg me
ki je z